

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrtekih in sobotah**. Zjutranje izdane izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdane stane: za 15. em mesec f. — 30. izven Avstrije f. 1.40 za tri meseca f. — 2.00 f. — 1.40 za pol leta f. — 5. — f. — 8. — za vse leto f. — 10. — f. — 16. —
Na naročbo brez pritožbe naročnine ne jemijo ozir.

Poznanične številke se dobivajo v prodajalnih tobaka v *Trstu* po 20. n. v *Gorici* po 20. n. Naročno večerno izdane v *Trstu* 20. n., v *Gorici* 20. n.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Shod volilcev v Škedenju.

Minolo nedeljo popoldne vrsti se je v Škedenju shod volilcev, kateri je bilo sklicalo politično društvo „Edinost“ v gostilni gospoda Antonia Sancina Čemeta.

Zadovoljstvom in veseljem konstatujemo, da je bila udeležba nepridakovano mnogočrna, tako, da je bila dvorana napolnjena do zadnjega kotička.

Pri zborovanju sta bila prisotna deželna poslanca V. Atovc in Dolenc, vrsto pa je zastopal g. višji komisar dr. Mahkovec.

Predstavivši zastopnika vlade, katerega je občinstvo spoštljivo pozdravilo, otvoril je zborovanje predsednik političnega društva „Edinost“, g. prof. Mate Mandić, pričlano nastopno:

Volilski shodi imajo dvojni namen. Ob času volitev sklicujejo volilci sami take shode, da se posvetujejo in dogovorijo, komu naj bi poverili svoje zaupanje. Druge vrsti volilski shodi so pa tisti, kjer sklicujejo poslance in zastopniki. Ti poslednji povabijo in sklicejo svoje volilce v ta namen, da jim polože račun o svojem delovanju. Poslušajte torej — tako je apostrofoval g. predsednik sbrane volilce — pazno in zanimanjem počelo svojega državnega poslanca! Vi pa imate pravico zahtevati tudi pojasnila: gosp. poslanec vam položi račun o svojem delovanju, vi pa boste njegovi sodniki in na vas je, da mu izredeto zaupanje ali nesaupanje. (Dobro-klici.)

Na poziv predsednika poročal je poslanec Ivan Nabergoj nastopno:

Slavni zbor! čestiti volilci! Kolikorkrat bo sem prišel v to prijazno vas, večej sem se zadovoljno vračal na svoj dom, kjer tu sem našel vsikdar može náročnega četa in drago mi prijatelje. Osobito med starejšim rodom imam mnogo zvestih somišljenikov, a nadejam se in mislim, da mi je naklonjen tudi mlajši rod. Zato sem prav želel priti danes med vas, da se pogovorimo po domače. Star pregovor pravi sicer: Govorjenje je srebro, a molk je zlato, ali v časi je tudi narobe resnično, to je, da je bolje govoriti, nego pa molčati. Zlasti v zadnji seji mestnega zabora, ko smo razpravljali o proračunu, sem se prepričal, da včasih treba govoriti. Meni so vse razmero dobro znane, in zato ne morem molčati, ko vidim, kako se nam kratijo najavitejše pravice, ali pa, da nam dajo kako mrvico, delajo tako, kakor da nam delo milost. A mi nočemo nikake milosti, kjer nam je pravica zahtevati, dokler plačujemo in vršimo svoje dolnosti. Nam bodo morali dati, kar nam gre. Zato je s prepričanjem in navdu-

šenjem posegel v razpravo. Vendar pa mu je bilo nekako tešno pri srcu, ko ni videl poleg sebe onega moža, ki se je kot zastopnik I. okraja vsikdar tako možko izgovorno potezal za naše pravice — ker ni videl na svoji strani dra. Sancina. (Burni klici: Živio dr. Sancin!)

Kakor rečeno: dobro je bilo, da sem govoril v razpravi o proračunu in kakor vse kaže, ne brez vespeha. Iskreno naše besede in pritožbe so menda vendar nekaj izdale: vplivale so menda na gospôdo v mestnem zboru.

Pritoževal sem se radi poljskih čuvajev. In glejte, tri dni potem so pozvali vse te čuvaje na magistrat, kjer so jim naložili strogo, da se morajo brigati le za svojo službo in da ne smejo opravljati nikakih drugih poslov, naj bi že kaj tacega zahtevala vaški ali pa okrajni načelnik. Pomagalo je torej.

Pritoževal sem se proti temu, da imamo v zgornji okolici prav po nepotrebrem dva okrajna načelnika, ko bi vendar zadostoval popolnoma samo jeden, da že hoče magistrat varovati svojo avtoriteto in nekako nadzorovati. S tem denarjem — rekел sem — kjer je trosi magistrat za te svoje kreature, plačeval bi lahko druge potrebne stvari. — Tudi ta moja pritožba ni bila brezvsošna, kjer je poizvedel sem, da pride morda že v prihodnjo sejo na dnevni red predlog, da se odpravi jeden okrajni načelnik v zgornji okolici.

Pomagalo je torej in zato goji govornik nado, da se polegoma uravnajo naše razmere. Govornik pravi, da bi moral na dolgo govoriti, ako bi hotel tu naštoveti vse naše pritožbo in našo bedo.

Preideli na svoje delovanje v državnem zboru, je rekel govornik:

Ko je leta 1877. propadla levicarska židovsko-liberalna vlada — tako zvana Lasser-Auersperg — in ko je vzel vladno krmilo v svoje spretne roke grof Taaffe, oživel je med avstrijskimi Slovani nada v boljšo bočnost.

Kjer mišili smo si ta čas, da je vendar enkrat prišel na čelo vlade moč, goječ predpričanje, da mora biti Avstrija, ako hoče ostati mogodna in srečna, prava začitnina nelo Nemcem in Italijanom, ampak mora biti pravična tudi Slovencem in avstrijskim Slovanom sploh, kjer Slovani sestavljajo večino prebivalstva v čirni Avstriji. V tem zaupanju in v tej nadji, da namešč grof Taaffe izpolni to svojo važno misijo, to je, da uvede strogo ravno pravost za vse avstrijske narode brez izjeme, oklenili smo se slovanski poslanci skoro brez izjeme njegove vlade, katero smo tudi vestno podpirali dolgo

vrsto let. In to vedno v nadji, da se tudi nam privoči ravnopravnost, zajamčena v glasovitem §. 19. temeljnega državnega zakona, katere pa je za nas Slovence, žal, še vedno mrtva črka.

Za prejšnjo vrsto smo se navduševali tudi radi tega, ker je grof Taaffe nekega dne v javni seji poslanske zbornice izjavil posebnim povdarkom, da on, Taaffe, ne bude dopuščal, da bi se avstrijski Slovani še nadalje priskali na steno. Te in jednaka obljube in nade v boljšo bočnost vplivale so na nas slovenske in slovanske poslance tako, da smo potprečljivo doprinjali žrtvo za žrtvo na oltar avstrijskega patriotizma, nadejajoč se za trdno, da se nam ispolnijo naše želje in težnje. Toda varali smo se! Namesto tega prišla je na krmilo vrata Windischgrätz-Pleiner, koja se opira na takozzano koalicijo, katera poslednja pa je zopet proglašila načelo, da treba ohraniti »sedanje posestno stanje«. Ker pa mi od tega »posestnega stanja« skoraj nič nišamo, primorani smo bili nekateri slovensko-hrvatski poslanci izstopiti iz Hohenwartovega kluba (Burno odobravanje) sklonivši zajedno, da si obdržimo prostoročko in da se zavarujemo pred nadaljnje hlapčevanjem na Nemce in Lahce. Kjer je, težko je vstremu slovenskemu poslancu, ako mora mirno gledati, kako se nam povsem lojalnim Slovencem še vedno krati náročna jednakopravnost. Še dandanes mora slovenski davkoplăčevalci, ko prinese v davkarijo svoj krvavo zasljeni denar, vsprijemati italijansko ali nemško poboticie. In še potem zahteva kakega pojasnila, zakaj so mu zaračunali to ali ono, čuti mora vrhu tega često aramotilno odgovore od strani uradnika (ki pa je plačan tudi od slovenskih žuljev): Non capisco sciavo, ali pa: Ich vorste nicht windisch!

Po Primorskem so n. pr. pri večini soščic še dandanes razpravljajo se slovenskimi strankami v jeziku, katerega ne razumejo iste; še vedno se sestavljajo laški in nemški zapisniki, čeprav trdo na neki strani, da imamo slovenščino zmožnih uradnikov. Še danes sodijo slovenske obtožence italijanski porotniki, ki ne umoju našega jezika. Še dandanes sumnijoči tisti del slovenskega uradništva, ki se ni izneveril svojemu narodu, izdajstva in panslavizma in Bog ve kaj še druga. In še dandanes prosimo Slovenci v rezavospodno slvenskih šol za slovenske otrokze, da bi se isti mogli izobraževati v slovenskem jeziku, kakor se izobražujejo Nemci in Italijani v svojem. —

mu sedaj pa sedaj zadrhte, iz motnih očij, na katere mu pada mesedina, mu čitač strahovito bol. Na prsih drži roke sklenjene, sedaj pa sedaj vzdihne iz duše, sedaj pa sedaj stisne ustnice in zmrači čelo. Zvija se. Podagra lazi kot kača po njega kosteh in ga ščiplje in ščiplje, da bo zblažnel. Leži in molči, molči in trpi, zroč v svitlo jasno noč, na starinsko sliko, in zdi se mu, kakor da se mu slika smoje, kakor da mu s prstom pokazuje v mračni kot, v katerem se vzpenja bleda kravata počast, imajoč na glavi žarečo razbeljeno krono.

Tiho je. Zdajci zaškrpljijo vrata — nekaj zašumi. — Tahi prizdigne glavo. Kraj vrat stoji v temi črni, nejasna podoba. Premika se. To je živo bitje. Tahi zatisne oči, jih zopet odpre, telo mu zatrepeta. Kri mu igra, lobanja mu hoče počiti, a od mraza se mu joži koža. Zdajci se čuje korak na tleh, črna podoba stopi naprej. Tahi zazija od groze. Sedaj — sedaj — je podoba stopila iz teme, mesedina ji obsveti lice. Ženska je, v črno opravljeni, na temnih laseh se ji sveti zlata kronska,

Oglas se računa po tarifu v pettinu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsegava ravnih vrstic. Poslana osmrtnica in javne zavaha, događi oglaši itd. se računaju po pogodbah.

Vsi dopisi naj se pošljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejema. Rokopisi se ne vredajo.

Naročnino, reklamacijo in oglase sprojema upraviteljstvo ulica Caserma 13. Odprete reklamacije so proste poštnine.

„V edinosti je moč!“

In tako še dandanes nismo gotovi, če bodo imela vladar res toliko poguma, da izpolni slovenskim poslancem dano oblubo glede celjskega gimnazija, kjer bojim se, da tudi sedanja vlada bodo imela več obzira na peščico nemških kričev in rogoviležev alla Foregger, kakor pa na vso maso naroda slovenskega v vseh slovenskih pokrajnah.
(Konec prih.)

Političke vesti.

Prvi nižjeavstrijski katoliški shod prirede letos krčanski socijalisti. Pripravljeni odbor je uža ukrenil vse potrebno, da se shod bodo mogel vrati v nadomestilo za splošni katoliški shod, do katerega ni bilo prišlo zbor sedanjih političnih odnosa, zlasti pa veden razpor med Hohenwartovci in krčanskimi socijalisti. Veliko veselje je vzbudila med krčanskimi socijalisti vest, da je sv. Oče podelil pripravljenemu odboru sv. blagoslov; „Vaterlandovim“ krogom, to je onim krogom, ki bi hoteli rečiti versko stvar pripomočjo in v zvezi z židovskimi liberalci, je pa zaprla zapo vest o papeževem blagoslovu. Koliko lepo bi bilo seveda, da je Lev XIII. blagoslovil — dvojico Plener-Hohenwart. Ali kaj hočejo, v Rimu imajo morda drugače misli nego pa na Dunaju, kako reba širiti verska načela!

Weckerle se je izpodtaknil. Z jednim glasom večino sklenila je bila magnatska zbornica preiti v podrobno razpravo zakonskega načrta o svobodi vero. Jeden glas! Slabo znamenje, kjer ministerstvo, ki zmaguje z jednim glasom, je zrelo za — odlovitve. Že v istem trenotku, ko je Weckerle »zmagal« z jednim glasom večine in je zbornica prešla v podrobno razpravo o gori omenjenem zakonu, bilo je jasno, da Weckerleva vlada nima več večine za seboj v magnatski zbornici.

To domnevanje je potrdilo glasovanje v tretjem čitanju: zbornica je zavzela vse zakon in ne le oni odstavek, ki govorijo o brezvorstvu, kakor jo bilo misliti popred. Sedaj se prične na Ogerškom plsu z novo. Zakon se povrne sadaj zopet poslanski zbornici, a ker je skoraj gotovo, da ga poslednja vsprijme vnovič, pride zopet do konflikta med magnatsko in poslansko zbornico, odnosno do ministarske krize. Radovedni smo, ali tudi to pot porabi Weckerle tista grda sredstva silnega terorizma na zdolu in gori in ali to pot porabi poučeno sodruž za svoje namene?

Bolezni ruskega carja. O bolezni ruskega carja poročajo sicer, da so bila

čini kot nohti divje zveri. In plane na Tahija kot strele.

— Daj mi srce — da ga snem — daj mi življenje, da se prebudim! Daj! Daj! Daj! zakrohotata se Jana.

In Tahija zbere vse svoje moči. Obupno se vzpone in seže po puški nad svojo glavo. Sedaj jo doseže — sedaj —

— Joj! vzrikne od bolečine in se zvrne vranek. Ne more. Nad njego glavo se pripogne ženska. Ognjene oči zro vanj, ostri nohti mu groze. Zamoljko hropenje se mu izvija iz prsi. Stisne se, zvije se. — Ženska zaškrpljijo, ledeni prsti se dotaknejo njegovega vrata. In zgane se, strese, omahne mrto. Ledeni znoj stoji na mrtevčevem čelu, Jana pa skače krohotajo se v mesedini in kriči:

— Glej ga, Arlandova Dora! Glej ga! Skakajo se vzpone blažnica na okno, ali za hip zgne, iz globočine pa zaori strahovit krik.

Zjutraj so našli v postelji Tahijevo truplo, pod oknom pa ostanke blažne Jane v občilih Arlandove Dore. (Dalje prih.)

PODLISTEK.

154

Kmetški upor.

Egodovska povest desetnjega veka.
Spisal Avgust Senoo. Preložil I. P. Planinski.

Dne četrtega avgusta leta 1573. se je razprtiala lepa, vodra noč nad krajino. Zlata mesedina je čarobno trepetala nad vrhovi zeleno žume, nad erbrnimi ovinki Save. Daleč na konci obzorca je molela v jasno modro nebo črna gora. Skrivnosten, veličasten mir je razprtial svoje mreže nad zemljo, pisano cvetje pa je duhtelo. Bilo je kasno, vse se je sibalo v sladkih sanjah — sam jeden človek je bdel — Frančišek Tahij. Zlata mesedina je sipala svoje žarke skozi mreže zelenega brilina v visoko okno Sosedgrada. Čudno so je leškatal svit v steklenih ploščah odprtega okna in na gladkih kamnitih tleh, na katerih se je črtala črna senca brilinovega listja, na starinski sliki Arlandove Dore, na uvolem bradatem obližji sivoglavega starca, ležedečega na postelji, in na svitlom orozki, katero je viselo nad starčevu glavo. Na postelji leži Tahij sam. Žilice žoltega lica

na vratu so ji blesketa beli biser. Bledo in žolto ji je oblije, kakor da je vstala iz groba. Blede in na pol odpreto so ji ustnice, okrog katerih ji igra zloben nasmeh. Črno oči se ji svetijo kot divji ogenj nad močvirjem. Počasi stopa, počasi in tiho, glavo je nagnila naprej in razširila prste — in se plazi in plazi bliže.

— Jezus! vzrikne Tahij, planivši kvíčku: počast — kdo si — kdo si? Ali si Dora — Ali si Jana? Ledeni znoj mu udari na čelo, oči mu hočejo izpasti.

Ženska se zgane kot v snu in pogleda sliko in ustre Tahija in zakriči kot vrag v peku:

— Jaz — jaz ha! ha! ha! — jaz Dora in Jana — a ti — ti si Tahij — oh! Tahij — zlodjevec mojega življenja — Tu — tu je bilo — ha, ha, ha! Veseli se, Arlandova Dora!

Visoko se vzpone besna Jana, temno zeline se ji razširijo in trikrat tako zasvetijo, to glupo uvelo lice. Ženska je, v črno opravljeni, na temnih laseh se ji sveti zlata kronska,

poročila poslednjih dni mnogo pretirana in da se je nadejati, da bodo živel car še nekaj let. Ker pa treba carju absolutnega miru, sko hčete nekoliko okrevari, je vendar mogoče, da pride do regentstva v Rusiji. — Is Kodenja javlja, da je kralj Grčki, kakor hitro je izvedel, da so zdravnički priporočili carju bivanje na otoku Kifu, takoj ponudil istemu svoj grad na imenovanem otoku. Sam kralj odpotuje tukaj, da posdravi in vsprije carja.

Vojna med Kitajem in Japonsko. Iz ravnih virov dohajači poročila, da so Japonci izgnali Kitajce iz Koreje ter, gospodarji na morju, hodejo navaliti na Peking. Bržkovo so iskrejajo v Shan-Hai-Kvanu, katero mesto bodo temelj daljnijim operacijam. Shan-Hai-Kvan je ona točka, kjer konča zgodovinsko znani kitajski id ter je jednostavna pridetna postaja jedine telešnice na Kitajskem. Japonci bi si, kakor poroča nek evropski bivši vojaški stači na Kitajskem „Frakf. Ztg.“, prav lahko priesvojili Shan-Hai-Kvan, navalivši s morja. Potem so gospodarji telešnice do Tien-Tsina in s tem imajo prosti pot do Pekingu pred seboj. V treh dneh bi prišli do Pekinga.

Različne vesti.

Volilski shod v Škedenju. Ta shod se je vrnil minolo nedeljo uprav sijajno, tako, da moremo reči z gospodom Nabergojem, da še nikdar se nismo vrčali tako zadovoljni iz Škedenja, nego takrat. Okolo g. poslanca se ni sbral samo veliko število volilcev, ampak takih volilcev, ki so velikim zanimanjem sledili njegovim izvajanjem. Velikanski utis pa je napravil na nas oni trenotek, ko je g. Sancin-Drejač, oboščivši Hohenwartov klub, utemeljeval za upnico Nabergou: to vam je bilo oduševljenje, da nismo z lepa vidili tacega.

Po shodu se je razvilo tako vrvenje — pravo pisano življenje: svirala je škedenjska godba, prepeval je polnoštivalni zbor „Velesile“ ob neopisanem navdušenju občinstva in čuti je bilo navdušenih govorov, v katerih so govorniki idejalnim zanoscem in kipečo dušo rotili narod nač, da ostane svest — samemu sebi in svoji mladosti. Govorili so gg. Nabergoj, Mandič, župnik Matušič iz Dalmacije, Sancin-Drejač, Cotič in drugi. Dvorana in dvorišče bila sta načrtljena, poslednje je bilo razsvitljeno lampioni. Pozno v noč smo se Trdčani vrčali domov s še sladko zavestjo, da po nači okolici bivajo še poštene slovenske srca in da je utemeljena nade, da smagonsko promagamo viharje, ki divijo okolo nas in se morda še podvojijo v nedaljni bodočnosti.

V imenu političkega društva „Edinost“ kakor tudi v imenu g. poslanca Ivana Vitesa Nabergoja zahvaljujemo se še enkrat vrilm Škedenjem na prekrasnom vsprejemu.

Mestni svet tržaški bode imel avovo XXIII. javno sejo v četrtek, dne 11. t. m. ob 7. uri sveder. Dnevní red: 1. Čitanje zapisnika XXII. javne seje. — 2. Predloženje obrađuna javnih skladisti za prvo četrtletje 1894. — 3. Imenovanje posameznih odsekov. — 4. Imenovanje ravnateljstva in višjega svetovalstva za mestno hranišnico. — 5. Predlog šolskega odseka za zopetno odprtve jednega razreda na osnovni šoli za dečke v učbenici. — 6. Predlog mestne delegacije gledé uprave v kmetskih okrajih Bazovica in Prosek. — 7. Zahtevanje dopolnilnega kredita k naslovu: „Voda in ceste“ ter 8. Zahtevanje dopolnilnega kredita za nabavo obuval učbenim učenjem ljudskih mestnih šol.

S Kranjskega nam pišejo: V dne 7. oktobra: Zoper družbo sv. Cirila in Metoda razširja po Kranjskih farovih moš, katerega pričetva „Slovenčeva“ stranka svojim pristatom, huskanje in neosnovane laži, ki nam kažejo vrok, zakaj da Slovencevci ne žrtvujejo za družbo ničesar in jo odvradojo še celo dosedanje prijatelje. Kar sem že slišal prej, o tem molčim. Zadnje dni me pa vprašal neki Gorenjski župnik: „Zakaj vendar podpira družba sv. Cirila in Metoda g. Mandiča v Trstu s 1000 gld. na leto, če ne zato, ker je duhoven in ni duhoven?“ Ko sem mu povedal, da Mandič ne dobiva od družbe niti solda, se mi mogel năudit, „da visoka oseba“ širi take laži. Prijatelja „Slovenčeva“ pa prosimo, naj pomaga, da se poravnava grozna krivica,

ki se na ta nadin dela družbi, krivica, ki najhuje neti raspor. Postrežemo tudi, ako se želi, s natančnimi podatki.

Dostarek uredništa. To je grozno, to je nečuvano, in vprašati se moramo; ali res morata tako daleč segati cloveška lat in zloba? Mi bi vsega tega niti ne verjeli, da nam ni došlo poročilo od take čestitljive strani, da je izključen vsak dvom na resničnosti gori navedenih podatkov. In zato injavljamo svetano, da le podla duša mora žiriti take laži le včasnamen, da bi ispodkopala družbi, od katere pričakujejo pokrajinški Slovenci svojo rešitev. Da podla, nizka duša mora biti to, in naj nosi tako ali tako suknjo.

Se nekaj o zemljevidih v slovenskih šolah trž. okolice. Načim lahonskim listom te dni ne manjka gradiva; na dolgo in široko razpravlja o namestništvu naredbi, ki je jednostavno obustavilo sklep mestnega sveta gledé znamenitega Spadonijevega predloga. Prečinja jih strah zaradi tega, ker je prava dejelna šolska oblast baš c. kr. namestništvo, a mestni magistrat je le delegovana šolska oblast. Namestništvo ima zato rešivo in dolžnost gledati na pravo magistratu. Naši nestrnodi naštavljajo celo litjanje „pristnih“ (?) italijanskih, slovensko „popadenih“ (?) imen in naglašajo „pohlevnost Nemcev“, ki rabijo vedno za primorska in istrska krajevna imena — italijansko nomenklaturo. Pri tem pa gospoja popolnoma pozabljajo, da imajo tudi „pohlevni“ Nemci svoj „Görz“, „Heidenschaft“, „Mitterburg“, „Triester Zeitg.“ celo svojo „Divacca“! „Flitsch“, „Tolmein“ itd. itd. še celo vrsto drugih. Torej italijanska gospoja, le malo doslednosti in pa ne bodite predrsni. Pomislite na vaš „Piedmonte“, „Montespin“ in slične spake. Tudi nekaj nemške slovenske vam ne bi škodovalo čisto nič: „Poli-lieber dich“! (Politteam!)!

Strma pisava — odpravljena. Kakor znano, uveli so pred par leti v ljudskih šolah strmo (navpično) pisavo namesto navadne ležeče pisave in to zaradi tega, ker morajo otroci pri strmi pisavi sedeti ravno. S početkom sedanjega šolskega leta pa je odpravljena po vseh šolah šolska strma pisava in vrnili so se k prejanji, ležeči pisavi. Isto se je zgodilo tudi na Dunajskih šolah. Dotično naredbe naglašajo, da ne odgovarja strma pisava pričakovjanju in da je posebno za hitro pisavo popolnoma nesposobna. Pravi vrok tej nepridakovani odpravi pa je bojsta, da je Nj. Vel. cesar pred nekaj tedni obiskal neko šolo, kjer so cesarju predložili tudi pisanke učencev. Spremstvo izjavila, da je cesar, ugledavši strmo pisavo, odmajal z glavo in odklonil pisanke, ne da bi bil isreklo svoje priznanje.

Iz Rifemberga nam pišejo: V št. 120. „Edinosti“ je ditati, da vlada pri nas vredinska bolezni ali tifus. To je res, to pa ni res, da bi bili radi te bolezni zaprli štiri vodnjake. Prosimo, konstatujte to resnico na ljubo!

Delovanje tržaške zdravniške postaje. Tekom minolega septembra meseca iskalno so stranke v 825 slučajev pomoci pri zdravniški postaji in sicer v 647 slučajih na postaji sami, v 178 slučajih pa so bili zdravniki posvani v pomoč izven postaje. Največ opravila imela je omenjenem mesecu zdravnitska postaja dne 24. (45 slučajev) in najmanj dne 7. (13 slučajev).

Prestirana vestnost v službi. Dne 1. t. zjutraj viden je mestni stražar Bidoli v ulici Stadion 25letno Antonijo Kraševič iz Podgrada, ko je vstopila v neko pekarno, kjer so dali otročiu komadič kruha. Stražar je ženo meni nič tebi nič pograbil in jo odvel v zapor ter jo ovadil zaradi postopanja in prosačenja. Žena je bila z otrokom očilih pet dñij v zaporu! Minolo soboto so jo poklicali pred sodnika. Žena (kmetska, posestnica) pričela je po opravkih v Trst, kjer je imela iztirjati 5 gld., a dobila je le 3 gld. na račun. Hotela je kupiti blaga za obliko svojim otročicom. Prišedla v ulico Stadion, prosil je otrok kruha, a žena, znajoča, da so tržaški peki zelo dobročeni (naj so po veliki večini Slovenci!) in ker je bil žal menjati goldinar, da bi kupila za jeden novčič kruha, prosila je staro škorjico, pok pa ji je dal komadič svečega, belega kruha. Žena je govorila popolno resnico, in tudi 3 srebrne goldinarje našli so pri njej. Torej kdo odškoduje ženo za sramoto in 5 dnevnih zapor?

Menda mestni magistrat ali celo stražar Bidoli???

Nezgoda. 15letnega tiskarskega vaječa Frana L., stanovanega v ulici della Guardia hšt. 15, prijet je predvčerjnjem zjutraj krk, ko se je deček štel ob obrežju novega pristanišča. Deček je padel v vodo, toda kmalo so ga spravili mornarji na kopno. Prihitevši zdravnik z zdravniške postaje, ukazal je, da odpeljejo dečka v bolnišnico.

Najden utezenec. Minolo nedejo zjutraj našli so v novem pristanišču že močno segnjito truplo neznanega moškega. Utopljenca so sposnali potem kot 56letnega misarja Angele Delcolleja, stanovanega v ulici Farneto hšt. 38. Pokojni je bil zginil že od prejšnje nedelje in vse poizvedovanje po njem bilo je brezvredno; zman so ga iskalni žena in otroci. Pokojnikova udova misli, da si je nešrečen samovoljno končal življenje, ker je bil poslednji čas zelo razburjen, a močno je tudi, da je ponosel, timveč, ker so ga videli prejšnjo nedeljo razni ljudje v družbi nešrečnega kotlarja Viljema Concine, čigar truplo so našli te dni v morju. Verjetno je, da je burja vrgla oba v morje, kjer sta poginila.

Povodenj. Vseled deževja poslednjih dñi niso izstopili potoki in reke le v planinskih pokrajinh in na Češkem, ampak celo v Dalmaciji. Kakor namreč poročajo iz Zadra, izstopila je to dni vsele neprstanega deževja reka Krka in napravila ogromno škode. Konj je poplavljen. Voda je 3-2 m. nad navadnim površjem. Ljudstvo je pobegnilo na višje ležeči svet. Van ſtev, ki ni bila že pospravljena, uničena je popolnoma.

Sodnisko. Minolo soboto je dobil pred tukajnjim kazenskim sodiščem 23letni ſe vedkrat kaznovani Dominik Beranek iz Trsta, stanovanec v ulici Molin a vento, tri tedne strogega zapora zaradi postopanja. Po noči na 2. t. m. nasadil je Beranka stražar Ivan Kirn, ki je stal z nepoznamen tovarijem pred neko prodajalnico v ulici Chioza. Kdo zna, kaj sta nameravala ponočnjaka. Ko sta zapazila stražarja, pobegnila sta; jeden je ušel, a Beranka je stražar prijet.

Policijko. Po noči na vderaj so zadržali nekaj slovenskih ponočnih razgrajalcev, med katerimi so 21letni duinar Anton R. iz Trsta, 40letni težak Ivan F. iz Mirnega in 46letna zasebnica Neža V. iz Pirana. — Minolo soboto je ukradel nekdo kurjaču Karlu Vergoču na parniku „Najade“, zasidranem poleg pomole Sv. Karla, iz kabine svoto 16 gld. 85 nvd. Predvčerjnjem je prijet policijski oficijal gosp. Tix tatu v osebi že mnogokrat kaznovanega težaka Dominika Versona iz Trsta. Pri Versonu so našli ranno blego, katero je bil kupil z vkradenimi novci.

Vabilo. Posestniki, ki se zanimajo za napredok vinaretva, imajo sedaj priložnost ogledati si v Trstu (ulica Zonta št. 8), atiskalnicu (prečo), katera stiska neprenehoma. Grozdje ali tropine se vspajajo od zgornjih, od zadnjih pa se na jedni strani isteka dist moč ali vino, na drugi pa izlesavajo tropine. Ta atiskalnica stika tako dobro kakor vsaka druga, a najmanj trikrat toliko.

Vinogradniki so torej povabljeni, da si ogledajo to atiskalnico.

Loterijske številke, iztrebane 6. t. m.

Dunaj 55, 49, 73, 66, 59.

Gradec 87, 28, 21, 65, 42.

Temešvar 26, 39, 71, 74, 43.

Koledar. Danes (9.): Dionizij, šk. m.; Abraham. — Jutri (10.): Frančišek Borg, spozn. — Prvi krajec. — Solnce izide ob 6. uri 12. min., zatonci ob 5. uri 23. min. — Toplotna vederaj: ob 7. uri zjutraj 12:5 stop., ob 2 pop. 19 stop.

Najnovejše vesti.

Dunaj 7. Predsedništvo poslanske zbornice je določilo, da bode prva seja bodočega zasedanja dne 16. t. m. ob 11. uri dop. Na dnevnem redu bode tudi odsekovo poročilo o zakonskem načrtu, tikočem se prečasne kazenske reda.

Budimpešta 7. Vderaj je bilo ministerstvo posvetovanje, ki je trajalo nekoliko ur. Ministri so v najlepšem soglasju ter nikakor ni osnovana govorica, da navstitev parcialnega

ministerča kriza valed poslednjega glasovanja v zbornici magnatov. Obstanek ministra pravosodja, Szilagya je neposredno zavisen od cerkveno-političkih prenosov, a Wekerle se je izjavil solidarnim s Szilagjem.

Budimpešta 8. Vderaj je zaključila ogorška delegacija svoje začetanje, danes pa avstrijska, potem ko so konstatovali soglasje sklepov obeh delegacij.

Budimpešta 8. Danes so pričela tu carinska posvetovanja, katerih se udeležujejo zastopniki avstrijskih in ogorških ministerstev trgovine, poljedolstva in finanč. Razpravljalci bodo baje tudi o klavzuli o vinu.

Budimpešta 8. Magnate zbornica je odklonila zakonski načrt o recepciji Židov z 109 proti 103 glasovom.

Linc 8. Danes je bilo tu dvoje delavskih zborovanj, pri katerih so razpravljali o obdem volilnem pravu. Po dovršenem zborovanju zadrželi so se udeleženci z obema strani ter so potem v grudah pohajali po mestu, vslilajoč: živelo obče volilno pravo! Potem so se razšli v najlepšem redu.

Rim 8. „Don Chisotti“ javlja, da so nasledili novo zaroto, kateri je namen obnoviti ustanjo v Siciliji tekom bodoče zime.

Trgovinske kozarjavke.

Budimpešta. Plenica za jesen 6.22-6.23, za spomlad 5.09-6.20 Korusa za oktober 6.15-6.20. Ovse za spomlad 5.78-5.80. Rž nova 5.00-5.10.

Plenica nova od 78 kil. f. 6.25-6.30, od 79 kil. f. 6.30-6.35, od 80 kil. f. 6.35-6.40, od 81 kil. f. 6.40-6.45, od 82 kil. f. 6.45-6.50.

Ječmen 6.25-6.40; proso 5.70-5.90.

Plenica: Malo ponudb, povprečje dobro, staln. Prodalo se je 25.000 met. stot. po polnih cenah. Rž in oves tako stalna. Ječmen in koruzna mirna. Vreme: lepo.

Praga. Normalizirani sladkor za oktober 87.50, za februar 78.25, mladno.

Praga. Centrifugalni novi, postavljen v Trst in carino vred, odpodljatev preco 1.30%. November-marc f.30.-30.25. Concasse za november-marc 30.25-30.50. Četvrtini za oktober 31.75. November 31.25 V glavah (nodih) za polovico oktobra 32%, za konec oktobra 32.

Havre. Kava Santos good average za oktober 87.50, za februar 78.25, mladno.

Hamburg. Santos good average za oktober 70.25, decembri 65.25, mare 62—, tako mladno, polom.

Dunajsko zorno 8. oktober.

	1894.	danes predvčerjaj
Državni dolg v papirju	98.75	98.65
v srebru	98.70	98.60
Avtirska renta v zlatu		